

Μια σουίτα για τον Μάνο Λοΐζο

Πηγή: ΤΑ ΝΕΑ

Σελ.: 49-51

Ημερομηνία έκδοσης: 28-08-2018

Κυκλοφορία: 13695

Επιφάνεια: 1127.0 cm²

Αρθρογράφος:

Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φωτογραφία από τη συναυλία του Οκτωβρίου του 2017 στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, με τους (από αριστερά) Δήμητρα Γαλάνη, Γιώτα Νέγκα, Φοίβο Δεληβοριά επί σκηνής

Μια σουίτα για τον Μάνο Λοΐζο

Ο μαέστρος Μίλτος Λογιιάδης, η ερμηνεύτρια Γιώτα Νέγκα και ο νεαρός συνθέτης Αντώνης Σουτσάμογλου, που θα παρουσιάσει τη συμφωνική σουίτα «Loizos recomposed», μιλούν για το αφιέρωμα στη μουσική του μεγάλου συνθέτη στο Ηρώδειο

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΛΙΑΚΑ

«**Η** μουσική του οικεία, φιλική, μας κερδίζει απ' το πρώτο της άκουσμα, σύμφωνα μ' ένα πλατύτατο κοινωνικό συναίσθημα που περιλαμβάνει και το δικό μας. Δεν επιζητεί ποτέ να εκπλήξει. Ανταποκρίνεται στην αναμονή μας, με μian έκφραση απλή, έμπιστη, καθόλου όμως κοινότοπη. Αυτό νομίζω πως ήταν το μυστικό της τέχνης του και της επιτυχίας του: να πρωτοτυπεί παραμένοντας γνώριμος μέσα σε μια μουσική ατμόσφαιρα ενεργειακής πραότητας και ταυτοχρόνως πειστικής αγωνιστικότητας. Γι' αυτό τα τραγούδια του αγαπήθηκαν πολύ, τραγουδήθηκαν πολύ και θα τραγουδιούνται πάντα». Ο Μίλτος Λογιιάδης ανακαλεί την ακτινογραφία που είχε κάνει ο Γιάννης Ρίτσος στο έργο του Μάνου Λοΐζου για να προσεγγίσει τις συντεταγμένες της δημιουργίας του. Ο μαέστρος του αφιέρωματος που παρουσιάζεται στο Ηρώδειο στις 8 Σεπτεμβρίου, με αφορμή τη συμπλήρωση 80 χρόνων από τη γέννηση του σπουδαίου συνθέτη, επιλέγει αυτή την υπενθύμιση για το αιχμηρό, πολιτικό, ερωτικό και νοσταλγικό έργο του Λοΐζου. Αυτά ήταν και τα στοιχεία που διατήρησαν λαμπερή, ζωντανή και επίκαιρη τη δημιουργία του στη συλλογική μνήμη. Ο ποιητικός και μελωδικός του κόσμος ευτύχησε να συναντήσει τους στί-

χους του Λευτέρη Παπαδόπουλου, του Γιάννη Νεγρεπόντη, του Δημήτρη Χριστοδούλου, του Φώντα Λάδη, της Κωστούλας Μητροπούλου και άλλων μαστόρων των λέξεων και θα ακουστεί από τη σύμπραξη της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης** με την εξαιρετη ερμηνεύτρια του Μάνου Λοΐζου, τη Δήμητρα Γαλάνη. Σε αυτήν τη συναυλία επιστρατεύονται και οι νεότερες δυνάμεις του ελληνικού τραγουδιού, όπως ο Φοίβος Δεληβοριάς, η Γιώτα Νέγκα, ο Αντώνης Σουτσάμογλου, για να ερμηνεύσουν και να δώσουν τη δική τους προσέγγιση σε τραγούδια τα οποία φέρουν πια το πρόσημο του κλασικού: «Ο δρόμος», «Το ακορντεόν», «Αχ χελιδόνι μου», «Τρίτος Παγκόσμιος», «Όλα σε θυμίζου», «Σ' ακολουθώ», «Σεβάχ ο θαλασσινός», «Πρώτη Μαΐου». Και δεν είναι μόνο αυτά στα οποία επιχειρείται μέσα από διαφορετικές ενορχηστρώσεις να τους δοθεί μια καινούργια ζωή. Το σύνολο της συναυλίας είναι ένα φλασμπάκ στο ιδιαίτερο μουσικό ιδίωμα του, που σφράγισε τις σελίδες της νεότερης ελληνικής τραγουδοποιίας.

Η κληρονομιά του Μάνου Λοΐζου είναι τα τραγούδια και η στάση ζωής του, επισημαίνει ο Μίλτος Λογιιάδης. «Στρατευμένος πολιτικά, υπηρέτησε τόσο τη μουσική όσο και την κοινωνία πιστεύοντας σε έναν καλύτερο

Μουσικά θέματα που συνέθεσε ο Μάνος Λοΐζος (φωτογραφία) συνδυάζονται στη συμφωνική σουίτα «Loizos Recomposed» του Αντώνη Σουσάμογλου

κόσμο. Μαζί με τον Μάνο Χατζιδάκι και τον Μίκη Θεοδωράκη αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους τραγουδοποιούς στον χώρο του ελληνικού τραγουδιού». Το αφιέρωμα στον συνθέτη, που πύκνωσε με ευγενικό και θαρραλέο τρόπο τις ελπίδες, τα όνειρα και τις πληγές του λαού ισοδύναμα, αποτελεί μια ιδιαίτερη μουσική πρόταση: «Ο συμφωνικός ήχος συνδιαλέγεται με το τραγούδι μέσα από τις εξαιρετες ερμηνείες και ενορχηστρώσεις των τραγουδιών του Λοΐζου, ενώ ταυτόχρονα αναδεικνύονται το εύρος και η δύναμη της μουσικής του». Ο Μίλτος Λογιάδης ανήκει σε αυτούς που μεγάλωσαν με τα τραγούδια του, αλλά, όπως λέει, «χωρίς να έχω την τύχη να τον γνωρίσω προσωπικά, μιας και έφυγε δυστυχώς πολύ νέος. Δεν θα ξεχάσω τον αντίκτυπο που είχε σε μένα “Το ακορντεόν” όταν το πρωτάκουσα. Τόσο απλό αλλά ταυτόχρονα τόσο δυνατό και συγκινητικό».

ΓΙΩΤΑ ΝΕΓΚΑ. Η αλήθεια της ψυχής και της μουσικής του είναι τα στοιχεία εκείνα που ξεχωρίζουν στο κληροδότημα του σπουδαίου συνθέτη για τη Γιώτα Νέγκα. «Υπέροχος μελωδός σε όποιο εκφραστικό δρόμο και αν επέλεγε: ερωτικό ή πολιτικό. Οι έντονες εικόνες και τα συναισθήματα είναι μερικά ακόμη πολύτιμα στοιχεία που όριζαν την ξεχωριστή του προσωπικότητα. Το έργο του, πάντα επίκαιρο, πάντα φρέσκο, αληθινό και οικείο, φωλιάζει στην καρδιά τού κάθε ακροατή». Το τραγούδι που χαρακτήρισε στη συναισθηματική μνήμη της Γιώτας Νέγκα είναι το «Έχω έναν καφενέ» για τη «λαϊκότητα, την απλότητα και το βαθύ συναίσθημα. Δίπλα σε αυτό θα επιλέξω ένα ακόμη τραγούδι που έγραψε διαφορετικά μέσα μου από το πρώτο άκουσμά του. Αυτό είναι το “Όλα σε θυμίζουν” για αυτήν τη γλυκιά του θλίψη και νοσταλγία. Από την πολιτική του τραγουδοποιία ξεχωρίζω το “Ο γερο-νέγρο Τζιμ”».

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΣΑΜΟΓΛΟΥ. Το αφιέρωμα διατρέχεται από την επιθυμία των συντελεστών μιας άλλης ματιάς πάνω στο έργο του Μάνου Λοΐζου, όχι τόσο για να υπηρετήσει τη συνθήκη της πρωτοτυπίας, αλλά κυρίως για να αναζητηθούν οι εκλεκτικές συγγένειες του σπουδαίου δημιουργού με κλασικούς συνθέτες μέσα από νέες, ανατρεπτικές ενορχηστρώσεις. Αυτός είναι ο πυρήνας του καινούργιου έργου που συνέθεσε για τις ανάγκες του αφιερώματος στον Λοΐζο ο Αντώνης Σουσάμογλου, ο οποίος θα παρουσιάσει τη συμφωνική σουίτα «Loizos recomposed» που βασίζεται σε μουσικά θέματα του τιμώμενου συνθέτη. Για τον Σουσάμογλου «ο Λοΐζος είναι μια αρχετυπική φιγούρα τροβαδούρου για το ελληνικό τραγούδι, μαζί με τον Σαββόπουλο. Όλες οι επόμενες γενιές τραγουδοποιών επηρεάστηκαν από το έργο του. Ή μάλλον καλύτερα, δεν επηρεάστηκαν απλώς, μεγάλωσαν με το DNA των τραγουδιών του».

Τι είναι εκείνο που κάνει ξεχωριστό το έργο του Μάνου Λοΐζου; «Υπάρχουν καλοί συνθέτες και τραγουδοποιοί, που γράφουν καλά τραγούδια, και υπάρχουν και κάποιοι ελάχιστοι που το έργο τους περνάει στην κουλτούρα της κοινωνίας σχεδόν γονιδιακά, στην καθημερινότητα, τις καθημερινές εκφράσεις, στα επόμενα τραγούδια, σαν ένα μικρό, ζωντανό πολιτισμικό κύτταρο. Τραγούδια του όπως το “Σ’ ακολουθώ” ή το “Πρώτη Μαΐου” νιώθω πως τα κουβαλάω μέσα μου από την εφηβεία. Είναι για μένα το πρωτότυπο καλούπι ερωτικού τραγουδιού, που βρίσκει

να διαπερνάει τα κύτταρα των τραγουδιών των αδελφών Κατσιμίχα, του Αλκίνοου Ιωαννίδη ή του Φοίβου Δεληβοριά. Και αυτό έγινε ταπεινά, με μια κιθάρα».

INFO

Συναυλία για τον Μάνο Λοΐζο, Ωδείο Ηρώδου Αττικού, 8 Σεπτεμβρίου, στις 21.00

Ο Σουσάμογλου τονίζει ότι αυτή η συναυλία δεν μοιάζει με κανένα άλλο αφιέρωμα που έχει γίνει για τον Μάνο Λοΐζο και ο καθοριστικός παράγοντας είναι η παρουσία της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης**. «Είναι εξαιρετικά σπάνιο μια **ορχήστρα** αυτού του επιπέδου, με αυτές τις τεχνικές και εκφραστικές δυνατότητες και τους εξαιρετικούς σολίστες, να συμμετέχει ως ισότιμος συνομιλητής με τις φωνές. Η συναυλία δεν βασίζεται στη νοσταλγία των παλιών εκτελέσεων, αλλά φωτίζει το υλικό τους σε εντελώς καινούργια επίπεδα και βάθος. Η έκφραση που μου αρέσει να χρησιμοποιώ είναι πως μοιάζει σαν να βλέπεις μια παλιά αγαπημένη σου ταινία ξαφνικά τρισδιάστατη. Όταν παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη, ήταν για μένα μία από τις πιο φορτισμένες συναισθηματικά συναυλίες στις οποίες έχω συμμετάσχει».